

Sygn. I C 313/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 313/11

UZASADNIENIE

Powódka, J. W., wniosła przeciwko pozwanemu, Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., pozew z żądaniem zapłaty kwoty 120.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami.

Na uzasadnienie podała, iż prowadząc działalność gospodarczą na terenie miasta S., dokonała adaptacji części pomieszczeń w budynku położnym w S. przy ul. (...) z przeznaczeniem na lokal mieszkalny. Po wykonaniu prac, powódka zgłosiła lokal do użytku, a następnie go zajęła. Pozwany uznał jednak, że powódka korzysta z lokalu bez tytułu prawnego. W konsekwencji powyższego, wystąpił do Sądu Rejonowego w Słupsku z żądaniem eksmisji powódki z tego lokalu. Żądanie zostało uwzględnione przez sąd wyrokiem zaocznym z dnia 28 stycznia 2003r. Na podstawie tego wyroku, komornik sądowy, działający przy Sądzie Rejonowym w Słupsku, przeprowadził eksmisję powódki z lokalu przy ul. (...), wskutek czego pozwany wszedł w posiadanie ruchomości i dokumentów powódki pochodzących z powyższego lokalu. Przechowywał je w nieogrzewanym magazynie, w którym składowane były zniszczone przedmioty, gruz, drewno. Gdy powódka w 2007r. stawiła się po odbiór swoich rzeczy, okazało się, że ruchomości są w stanie niezdatnym do odbioru. Wskutek niewłaściwego wykonania obowiązków przez pozwaną, powódka utraciła bezpowrotnie dorobek życia, w tym meble, artykuły gospodarstwa domowego, sprzęt elektroniczny,

odzież, dokumenty osobiste itp. Pozwany poprzez takie zachowanie wyrządził powódce szkodę, dlatego wniesienie pozwu stało się konieczne.

Pozwana, Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W pierwszej kolejności podniosła zarzut braku legitymacji procesowej biernej. Wskazała, że wierzycielem powódki była Gmina M. S.. Pozwana spółka, to zaś odrębna od gminy jednostka organizacyjna, będąca jedynie zarządcą komunalnego zasobu lokalowego. To na wniosek wierzyciela, jakim jest Gmina M. S., została wykonana eksmisja powódki z lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...). Zatem roszczenia, u podstaw których leży wykonanie eksmisji, nie mają bezpośredniego związku z działalnością pozwanej spółki.

Odnosząc się merytorycznie do zgłoszonego żądania, pozwana podniosła, iż rzeczy pochodzące ze spornego lokalu zostały w części zajęte przez komornika, a następnie zbyte przez niego w toku postępowania egzekucyjnego celem pokrycia kosztów związanych z eksmisją. Pozostałe ruchomości zostały złożone do magazynu pozwanej, który był należycie zabezpieczony. Dodatkowo podniosła, iż powódka przyczyniła się do aktualnego stanu swych ruchomości, albowiem, pomimo wezwania z 2007r. do ich odbioru, nie uczyniła tego. Nadto pozwana zarzuciła, że wykaz rzeczy, wskazany przez powódkę w pozwie, przekracza ilość ruchomości złożonych do magazynu, a ujętych w protokole zajęcia dokonanym przez komornika. Zatem twierdzenia powódki co do rodzaju ruchomości złożonych w magazynie są w części dowolne. W konsekwencji powyższego, pozwana podniosła, że powódka nie wykazała jakichkolwiek przesłanek odpowiedzialności deliktowej pozwanej spółki, przez co roszczenie o naprawienie szkody winno zostać oddalone.

Sąd ustalił:

W dniu 20 lutego 1990r. Urząd Miejski w S. wydał decyzję w sprawie pozwolenia na adaptację części pomieszczeń strychowych budynku położonego w S. przy ul. (...) z przeznaczeniem na lokal mieszkalny. Jako inwestor zostało wskazane Biura (...) w S..

Dowód: decyzja Urzędu Miejskiego w S. z dnia 20 lutego 1990r., k. 8.

W oparciu o tę decyzję powódka dokonała prac adaptacyjnych poddasza przy ul. (...) w latach 1991-1994.

Dowód: zdjęcia, k. 17-19, przesłuchanie powódki, 00:24:28, 00:28:13 protokół rozprawy z dnia 5 lutego 2015r., k. 387.

W dniu 21 października 1994r. Gmina M. S. wydała powódce lokal oznaczony numerem (...) w ruchomości nr (...) przy ul. (...) w S., składający się z dwóch pokoi, przedpokoju, łazienki z wc i kuchnią w części przedpokoju.

Dnia 24 października 1994r. powódka zgłosiła do użytkownika mieszkanie wykonane przez adaptację części strychu w budynku nr (...) przy ul. (...).

Dowód: protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 21 października 1994r., k. 9, zaświadczenia Urzędu Miejskiego z dnia 25 października 1994r., k. 10.

W latach 1996 - 1998 urządziła powyższy lokal. Kupiła wówczas meble sosnowe, w tym zestaw mebli kuchennych (stół, narożnik, 4 krzesła tapicerowane, ciąg szafek wiszących, 3 szafki stojące wraz z blatem) oraz inne meble, takie jak sekretarzyk sosnowy, kredens sosnowy, szafkę sosnową, komodę sosnową. Wyposażyła lokal w fotel bujany, komplet wypoczynkowy składający się w 3- osobowej sofie nierozkładanej, 2 foteli na stelażu drewnianym, fotel tapicerowany koloru zielonego, zestaw mebli pokojowych koloru białego. W lokalu posiadała również lodówkę (...).oraz pralkę automatyczną (...).

Powódka umieściła w lokalu również w pamiętce rodzinne i obrazy o różnej tematyce.

Dowód: zdjęcia, k. 17-19, k. 196–197, k.222, film DVD, k. 142, protokół zajęcia ruchomości z dnia 20 października 2003r., k. 33-34, akt II Km (...), protokół z czynności wraz z załącznikiem, k. 20 – 21 akt II Km (...), przesłuchanie powódki, k. 131v – 132, 00:36:52, 00:43:20, 00:47:57 protokół rozprawy z dnia 5 lutego 2015r., k. 387 – 387v.

Powódka od 1994r. była w sporze w właścicielu lokalu – Gminą M. S. w zakresie wysokości czynszu. W związku z tym nie płaciła czynszu.

Dowód: przesłuchanie powódki, k. 132, 00:22:51, 00:24:28 protokół rozprawy z dnia 5 lutego 2015r., k. 387.

W 1999r. powódka wyjechała do Izraela do pracy. Przebywała tam do 2005r. Bezpośrednio przed wyjazdem klucze do mieszkania przekazała swojej sąsiadce, A. K., która następnie, za zgodą powódki, przekazała je siostrze powódki. Lokalem miał się również opiekować mąż powódki, za zgodą powódki.

Powódka prosiła swą siostrę, by opłacała czynsz za lokal. Ta nie czyniła tego, pomimo, że powódka przysyłała jej pieniądze. Od czasu wyjazdu do Izraela powódka nie ma kontaktu ze swoją siostrą. Kontaktu tego nie nawiązała do chwili obecnej.

Wyjeżdżając do Izraela powódka pozostawiła w lokalu osobiste dokumenty, pamiątki rodzinne, książki oraz pozostałe wyposażenie mieszkania.

Dowód: przesłuchanie powódki, k. 131v – 132, 00:50:17, 00:53:44, 00:57:46 protokół rozprawy z dnia 5 lutego 2015r., k. 387v – 388.

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2001r. Sąd Rejonowy w Słupsku zasądził od J. P. (obecnie W.) na rzecz Gminy M. S. kwotę 20.078,12 zł. tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu położonego w S. przy ul. (...).

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 22 lutego 2001r., k. 11.

W dniu 18 października 2002r. Gmina M. S. złożyła do Sądu Rejonowego w Słupsku pozew przeciwko J. P. (obecnie W.) z żądaniem opuszczenia, opróżnienia i wydania gminie lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...).

Wyrokiem zaocznym z dnia 28 stycznia 2003r. Sąd Rejonowy w Słupsku uwzględnił żądanie w całości.

Dowód: pozew z dnia 18 października 2002r., k. 2 – 3 oraz wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 28 stycznia 2003r., k. 25 akt Sądu Rejonowego w Słupsku sygn. IC (...).

W oparciu o powyższy wyrok, opatrzony klauzulą wykonalności, Gmina M. S., dnia 3 lipca 2003r. złożyła do komornika sądowego, działającego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku, wniosek przeciwko J. P. o wszczęcie egzekucji o opróżnienie lokalu mieszkalnego.

Dnia 20 października 2003r. komornik sądowy przeprowadził eksmisję z lokalu jw. Opróżnił lokal z ruchomości, przy czym część ruchomości zajął, zaś pozostałą część przekazał wierzycielowi.

Powódka była nieobecna przy eksmisji. Przebywała wówczas w Izraelu.

Za wierzyciela na miejscu eksmisji stawili się M. D. i W. T. – pracownicy (...) spółki z o.o. w S..

Dowód: protokół z czynności z dnia 20 października 2003r., k. 20 akt II Km (...).

W trakcie czynności egzekucyjnych związanych z eksmisją powódki z lokalu przy ul. (...) komornik sądowy, w dniu 20 października 2003r., dokonał zajęcia ruchomości w postaci:

- fotela plecionego bujanego;

- ławy z blatem kaflowym;
- sekretarzyka sosnowego;
- kredensu sosnowego;
- kompletu mebli kuchennych, tj. stołu sosnowego, narożnika i dwóch krzeseł tapicerowanych;
- szafki sosnowej (1 szuflada, 1 drzwiczki)
- komody sosnowej (2 drzwiczek, 2 szuflady)
- obrazów ściennych z motywem staroegipskim (3 + 1 sztuki)
- szafki sosnowej (2 drzwiczek);
- materaca prostokątnego 2 x 1,5;
- książki (...);
- obrazków ściennych o tematyce bliskowschodniej oszklonych w ramach (3 sztuki);
- obrazków ściennych w ramach drewnianych „widok morza” (2sztuki);
- fontanny ogrodowej
- zestawu mebli kuchennych sosnowych (3 szafki, blat oraz 5 szafek wiszących).

Dnia 18 listopada 2003r. komornik przeprowadził licytację powyższych ruchomości. Wszystkie ruchomości zostały wówczas sprzedane za kwotę łączną 1.604 zł. Kwota uzyskana ze sprzedaży została przeznaczona na koszty egzekucyjne ze sprawy II Km (...).

Dowód: protokół zajęcia ruchomości z dnia 20 października 2003r., k 33-34, akt II Km (...), obwieszczenie o licytacji, k. 28, akt II Km (...), protokół sprzedaży ruchomości, k. 37-38 akta II Km (...).

Pozostałe ruchomości, objęte załącznikiem do protokołu z czynności – spisem ruchomości komornik przekazał wierzycielowi. Były to ruchomości:

- komplet wypoczynkowy składający się z sofy 3 osobowej nierozkładanej, 2 foteli na stelażu drewnianym, popękany, z jasną tapicerką poprzecinaną;
- materac ze stelażem do spania - zużyty, poprzedzierany;
- pralka automatyczna (...) – przestarzała technologicznie;
- lodówka (...)– mała przestarzała technologicznie;
- zestaw półek drewnianych koloru brązowego (32 sztuki);
- zestaw mebli pokojowych koloru białego składający się z 5 elementów z poobdzieranymi kantami i porysowanym blatem;
- chodnik dywanowy koloru szarego – stary i zniszczony;
- grzejnik elektryczny koloru zielonego - stary i mocno zniszczony;

- półki kuchenne koloru białego z metalowymi uchwytami (6 +2);
- półki łazienkowe plastikowe koloru białego;
- kosz plastikowy koloru białego – mocno zużyty;
- gitara drewniana z pokrowcem – mocno zużyta;
- krzesło drewniane koloru jasno – brązowego - zużyte;
- żyrandole ze szklanymi kloszami (2+1);
- kosze wiklinowe małe koloru brązowego (1+1);
- fotel z tapicerką koloru zielonego w pasy – mocno zniszczony, zużyty;
- 26 sztuk worków z odzieżą i innymi drobnymi przedmiotami;
- 8 sztuk kartonów z naczyniami i innymi drobnymi przedmiotami szklanymi.

Ruchomości powyższe zostały w dniu 20 października 2003r. wydane wierzycielowi. Za wierzyciela działali M. D. i W. T. – pracownicy (...) spółki z o.o.

Dowód: protokół z czynności wraz z załącznikiem, k. 20 – 21 akt II Km (...).

Ruchomości objęte spisem z dnia 20 października 2003r. zostały złożone w magazynie położonym w S. przy ul. (...), którego właścicielem jest Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (**bezsportne**).

Wejście do magazynu, w którym złożono ruchomości powódki były zabezpieczone drzwiami metalowymi, zamykanymi na kłódkę. Był tam również zainstalowany systemem alarmowy.

Magazyn był jednak nieogrzewany i nie posiadał dobrego oświetlenia wewnątrz.

Dowód: zdjęcie, k. 51 – 54, opinia sądowa biegłej z zakresu wyceny ruchomości, E. A., k. 169-179.

Powódka wróciła do Polski z Izraela w 2005r. Wówczas podejmowała starania w celu uzyskania informacji o spornym lokalu. W 2006r. uzyskała odpis wyroku eksmisyjnego.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2006r. powódka zwróciła się do komornika o pisemne zestawienie oraz rozliczenie ruchomości zajętych w toku egzekucji IIKm (...). Pismem z dnia 13 września 2006r. komornik przesłał powódce kserokopię protokołu zajęcia ruchomości z dnia 20 października 2003r. oraz kserokopię protokołu spisu ruchomości z dnia 20 października 2003r. Poinformował, że zajęte ruchomości zostały zlicytowane w dniu 18 listopada 2003r. za łączną kwotę 1.604 zł., zaś ruchomości objęte spisem ruchomości zostały przekazane do (...) S..

Dowód: pismo powódki z dnia 26 sierpnia 2006r., k. 62 akt IIKm (...), pismo komornika sądowego z dnia 13 września 2006r., k. 64 akt IIKm (...), przesłuchanie powódki, k. 132.

Pismem z dnia 11 października 2006r. Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. złożyła do Sądu Rejonowego w Słupsku wniosek o zarządzenie sprzedaży ruchomości objętych spisem ruchomości z dnia 20 października 2003r. W uzasadnieniu wskazano, że ruchomości te oddano pod dozór (...) spółce z o.o. w S..

Powódka wniosła o oddalenie wniosku, kwestionując, by ruchomości zostały oddane pod dozór pozwanej spółce. Podniosła zarzut braku legitymacji procesowej do wystąpienia przez spółkę z wnioskiem o zarządzenie sprzedaży ruchomości.

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2007r. Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wniosek Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zarządzenie sprzedaży ruchomości. W uzasadnieniu postanowienia sąd wskazał, że spółka (...) nie jest wierzycielem J. W.. Zatem nie przysługuje jej uprawnienie wystąpienia do sądu z wnioskiem o zarządzenie sprzedaży ruchomości pochodzących z lokalu, z którego powódka została wyeksmitowana.

Dowód: wniosek Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w S. z dnia 11 października 2006r., k 15-16, pismo powódki z dnia 15 listopada 2006r., k. 14-15 akt SR w Słupsku IX Co (...), postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 lutego 2007r., k. 46, uzasadnienie postanowienia z dnia 21 lutego 2007r. k. 49 – 51 akt SR w Słupsku IX Co (...).

Pismem z dnia 26 marca 2007r. Gmina M. S. wezwała powódkę do odebrania ruchomości przekazanych wierzycielowi przez komornika sądowego rewiru II w S. w ramach egzekucji z lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) (sygn. akt IIKm (...)) w terminie 7 dni, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Powódka odebrała powyższe pismo w dniu 23 kwietnia 2007r.

W dniu 30 kwietnia 2007r. powódka zgłosiła się po odbiór ruchomości. Powódka stawiała się do magazynu (...) położonego w S. przy ul. (...). Pracownik pozwanej odczytał jej wykaz ruchomości stanowiących załącznik do protokołu z dnia 20 października 2003r. ze sprawy IIKm (...).

Powódka spodziewała się, że odzyska meble, książki, sprzęt AGD i RTV. Dlatego przyjechała na wezwanie gminy do S. samochodem przystosowanym do załadunku – bussem, by te rzeczy odebrać. Okazało się na miejscu, że ruchomości zidentyfikowane jako ruchomości powódki złożone zostały pod wiatą. Okazane rzeczy nie zostały jednak rozpoznane przez powódkę jako jej własne. Wówczas zaprowadzono ją do magazynu, w którym były składowane w bałaganie różne przedmioty. Powódka w części rozpoznała swe ruchomości. Uznała jednak, że to „śmieci”. Dlatego też opuściła magazyn bez jakiegokolwiek ruchomości.

Dowód: pismo Gminy M. S. z dnia 26 marca 2007r., k. 6, zpo, k. 7 akt SR w Słupsku IX Co (...), notatka z dnia 30 kwietnia 2007r., k. 55. zdjęcia, k. 20-21, zeznania świadka G. M., k. 123, przesłuchanie powódki, k. 132, 00:57:46, 01:05:21 protokół rozprawy z dnia 5 lutego 2015r., k. 388.

Pismem z dnia 14 maja 2007r. Gmina M. S. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Słupsku z wnioskiem o zarządzenie sprzedaży ruchomości powódki objętych spisem ruchomości z dnia 20 października 2003r. ze sprawy IIKm (...).

Powódka wniosła o oddalenie wniosku, wskazując, że w spisie ruchomości brak jest zapisu, że ruchomości zostały oddane wierzycielowi pod dozór.

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2008r. Sąd Rejonowy w Słupsku zarządził sprzedaż ruchomości dłużniczki J. W. usuniętych w trakcie eksmisji w sprawie IIKm (...) w dniu 20 października 2003r. w postaci rzeczy spisanych do załącznika do protokołu – spisu ruchomości, k. 21 akt IIKm (...) przez komornika sądowego działającego przez Sądzie Rejonowym w Słupsku.

Dowód: wniosek Gminy M. S. z dnia 14 maja 2007r. k. 23, pismo powódki z dnia 5 lipca 2007r., k. 28 – 30, postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 7 kwietnia 2008r., k. 53 akt Sądu Rejonowego w Słupsku sygn. IX Co (...).

Ruchomości w postaci: kompletu wypoczynkowego składającego się z sofy trzyosobowej nierozkładanej i 2 foteli, stolik drewniany popękany o jasnej tapicerce, zestaw półek drewnianych koloru brązowego, zestaw mebli pokojowych koloru białego składający się z 5 elementów, chodnik dywanowy koloru szarego, półki kuchenne koloru białego z metalowymi uchwyty, półki łazienkowe plastikowe koloru białego, kosz plastikowy koloru białego, worki z odzieżą i innymi drobnymi przedmiotami oraz kartony z naczyniami i innymi drobnymi przedmiotami szklanymi nadal znajdują się w magazynie położnym w S. przy ul. (...). Nie są w dobrym stanie, są zniszczone i brudne.

W magazynie znajdują się również dokumenty Stowarzyszenia (...), dokumenty spółki (...) Ltd, świadectwa szkolne, dyplomy, akty urodzenia, świadectwa pracy, decyzja Biura Pracy potwierdzająca status bezrobotnej, NIP, książeczka lekarska, świadectwo maturalne powódki, poradniki fachowe, miesięczniki (...), „Dom i ogród”, (...), katalogi domów, projekty typowe domów, jeden obraz, kilimy i gobeliny ręcznie tkane, lampa wisząca drewniana, część garnków, talerzy, sztućców, patery, szkła ozdobnego, kufle, kamionki, wazony, muszle, gadzety wiszące i stosujące F. – szui, pościel, ręczniki, koce biało – brązowe, dywan w geometryczne wzory, biały dywan, narzuta z futra owczego, świeczniki kute i metolowe, kasetki nitowane, wachlarze chińskie, itp.

Ruchomości „zidentyfikowane” przez powódkę jako stanowiące jej własności, a znajdujące się w magazynie przy ul. (...) w S. są obecnie zdadne do użytku jedynie w minimalnym stopniu. Posiadają znikomą wartość rynkową. Mogą jedynie stanowić dla powódki wartość sentymentalną.

Na dzień 20 października 2003r. wartość ruchomości ze spisu ruchomości oraz ruchomości zidentyfikowane przez powódkę (k. k. 359- 361), złożonych do magazynu w S. przy ul. (...) wynosiła kwotę około 300 zł., zaś na dzień 30 kwietnia 2007r. około 100 zł.

Dowód: zdjęcia z wizji lokalnej, k. 136, opinia sądowego biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości E. A., k. 169-179, opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości, K. Ł., k. 355- 363.

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny został przez sąd ustalony w oparciu o dokumenty złożone do sprawy IIKm (...) i do spraw sądowych przywołanych wyżej. Dokumenty te mają charakter urzędowych. Zatem korzystają z domniemania autentycznością i zgodności z prawdą tego, co zostało w nich stwierdzone. Nadto sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka, G. M.. Zeznanie tego świadka były bowiem logiczne, spontaniczne i zgodne z przesłuchaniem powódki. Znalazły również potwierdzenie w dokumentacji zdjęciowej wykonanej przez biegłą sądową, E. A. w zakresie sposobu składowania ruchomości w magazynie pozwanej spółki. Sąd dał wiarę także przesłuchaniu powódki, gdyż dowód ten był konsekwentny i spójny. Jednakże zarówno przesłuchanie powódki, jak i zeznania świadka, G. M., nie przyniosły oczekiwanego przez powódkę rezultatu, o czym będzie mowa niżej.

Sąd uznał za wiarygodne: opinię biegłej sądowej z zakresu wyceny ruchomości, E. A. oraz drugą opinię sądową biegłego z zakresu wyceny ruchomości, K. Ł.. Obie opinie są pełne, logiczne oraz szczegółowe. Wskazać jednocześnie należy, iż pierwsza opinia biegłego sądowego, K. Ł. (k. 300) w dużej mierze pozostała bez znaczenia dla niniejszej sprawy, albowiem biegłemu okazano podczas oględzin ruchomości również przedmioty, które nie należały do powódki (k. 312, k. 330). Zatem konieczne stało się wydanie kolejnej opinii ze szczegółowym uwzględnieniem wykazu ruchomości, które sprecyzowała powódka (k. 330). Strony nie wniosły zarzutów do drugiej opinii biegłego, K. Ł..

Powódka oparła żądanie zapłaty kwoty 120.000 zł. na instytucji odpowiedzialności deliktowej Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Zdaniem powódki, niewłaściwe przechowywanie ruchomości, wyrządziło powódce szkodę w postaci utraty całego wyposażenia lokalu położonego w S. przy ul. (...), złożonego do magazynu w S. przy ul. (...).

Wobec tego, że strony nie łączył żaden stosunek prawny, uznać należy, iż prawna ocena zgłoszonego żądania winna być dokonana w oparciu ogólną zasadę odpowiedzialności deliktowej, określoną w art. 415 k.c. W myśl przywołanego przepisu przesłankami odpowiedzialności deliktowej są: 1) czyn zabroniony 2)szkoda oraz 3) związek przyczynowy pomiędzy czynem zabronionym a szkodą. Istnienie powyższych okoliczności winna udowodnić strona powodowa, w myśl art. 6 k.c. Okoliczność, iż wierzycielem powódki w zakresie wyroku eksmisyjnego była Gmina M. S. nie wyłącza odpowiedzialności deliktowej pozwanej spółki na zasadach ogólnych. Zatem zarzut braku legitymacji procesowej biernej, podniesiony przez pozwaną, nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga, czy po stronie pozwanej nastąpiło zachowanie, które w stosunku do powódki stanowiło czyn niedozwolony.

Wskazać należy, iż na czyn niedozwolony składają się dwa elementy, tj. obiektywny w postaci bezprawności oraz subiektywny w postaci winy. Bezprawność - jako przedmiotowa cecha czynu sprawcy ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie „porządek prawny” obejmuje zaś nie tylko nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, lecz także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych, określanych jako „zasady współżycia społecznego” lub „dobre obyczaje” (por. wyrok SN z 10 lutego 2010 r., V CSK (...), LexisNexis nr (...), OSP 2012, nr (...), poz. (...)z glosą F. Śmigielskiego). Element subiektywny oznacza zaś zawinione zachowanie sprawcy. Przypisanie winy polega więc na analizie, a następnie wyrażeniu dezaprobaty dla stanu przeżyć psychicznych sprawcy. Negatywna ocena konkretnego zachowania sprawcy jest następstwem zbadania sfery przeżyć podmiotu i konstatacji, że można mu postawić zarzut podjęcia w danej sytuacji niewłaściwej decyzji, ponieważ dopuścił się zachowania bezprawnego, umyślnie lub wskutek niedbalstwa, chociaż mógł zachować się inaczej.

Powódka zarzuca pozwanej spółce, iż niewłaściwie przechowywała ruchomości powódki pochodzące z lokalu, który powódka zajmowała.

Zastanowienia wymaga zatem, czy w relacji powódka – pozwana istnieje norma prawa, bądź norma obyczajowa, moralna, która zobowiązywała pozwaną spółkę do określonego zachowania wobec ruchomości powódki.

Podkreślić należy, iż nie ulega wątpliwości, że pozwana spółka nie była wierzycielem powódki. To Gmina M. S. była właścicielem lokalu położonego w S. przy ul. (...) oraz, to na wniosek tego właśnie podmiotu została wykonana eksmisja powódki z powyższego lokalu. Podstawą jej przeprowadzenia był wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 28 stycznia 2003r., opatrzony klauzulą wykonalności (sygn. IC (...)), mocą którego sąd nakazał powódce, aby opuściła, opróżniła i wydała Gminie M. S. lokal położony w S. przy ul. (...).

Z protokołu z czynności z dnia 20 października 2003r. oraz z załącznika w postaci spisu ruchomości, załączonych do akt IIKm (...) wynika, że przy czynnościach komornika związanych z eksmisją powódki z lokalu za wierzyciela byli obecni: M. D. i W. T.. Poza sporem jest, że osoby te były wówczas pracownikami Przedsiębiorstwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Niesporna jest również okoliczność, że ruchomości powódki pochodzące z lokalu przy ul. (...) zostały złożone w magazynie położonym w S. przy ul. (...), którego prowadzeniem zajmowała się powyższa spółka.

Należy więc ustalić, czy Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. stała się dozorcą ruchomości powódki w trybie postępowania egzekucyjnego, a przez to, czy leżały po jej stronie określone prawem obowiązki związane z przechowywaniem rzeczy powódki.

Wskazać należy, iż z wprowadzeniem wierzyciela w posiadanie nieruchomości może okazać się konieczne usunięcie ruchomości nie będących przedmiotem egzekucji i oddanie ich dłużnikowi. Chodzi tu o takie ruchomości, które nie stanowią części składowej nieruchomości lub przynależności. Oddanie usuniętych ruchomości dłużnikowi jest obowiązkiem komornika. Gdyby nie można było ich oddać dłużnikowi ze względu na jego nieobecność, komornik pozostawi je dorosłemu domownikowi, a gdyby i to było niemożliwe - komornik ustanowi dozorcę. Do tak ustanowionego dozorca mają zastosowanie przepisy art. 856-863 k.p.c. Jednakże dozorca nie przyjmuje ruchomości pod dozór, tak jak w egzekucji z ruchomości, tylko na przechowanie na koszt dłużnika (tak Świeboda Zdzisław, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część druga. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Lexis Nexis 2004).

Warunkiem skutecznego oddania rzeczy pod dozór określonej osobie jest jej pouczenie o prawach i obowiązkach dozorca, faktyczne powierzenie jej rzeczy, a także przyjęcie przez nią tej funkcji. Uwzględnienie interesu dłużnika, znaczenie instytucji dozoru w prawidłowym toku egzekucji oraz zasada, zgodnie z którą wszystkie czynności egzekucyjne winny zostać stwierdzone w przewidzianej formie, nakazuje uznać, że przyjęcia rzeczy pod dozór nie

można domniemywać. O objęciu rzeczy dozorem wierzyciela, bądź innej osoby, w razie braku pisemnej zgody, winny przesądzać konkretnie okoliczności nienasuwające wątpliwości, iż wolą wierzyciela, bądź osoby trzeciej, było przyjęcie na siebie tego obowiązku (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 9 maja 2013 r, I ACa (...)).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że w protokole czynności z dnia 20 października 2003r. oraz w załączniku do protokołu w postaci spisu ruchomości brak jest informacji o tym, że ruchomości powódki zostały oddane Przedsiębiorstwu (...) spółce z o.o. w S. pod dozór. Brak jest dokumentów, które potwierdzałyby, że powyższa spółka obowiązki dozorca przyjęła, by została pouczona o odpowiedzialności związanej ze sprawowaniem dozoru nad rzeczami pochodzącymi z lokalu zajmowanego przez powódkę.

Na marginesie wskazać można, że również Sąd Rejonowy w Słupsku w uzasadnieniu postanowienia z dnia 21 lutego 2007r. w sprawie IX Co (...) zaprezentował stanowisko, iż Przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o. w S. nie była i nie jest dozorcą ruchomości powódki pochodzących z lokalu przy ul. (...).

W konsekwencji powyższych rozważań uznać należy, iż w sprawie egzekucyjnej IIKm (...) nie nastąpiło oddanie pozwanej spółce pod dozór ruchomości powódki. Zatem nie ponosi ona odpowiedzialności wobec powódki w związku z nienależytym wykonaniem obowiązków dozorca, czy przechowawcy.

Zatem należy ustalić, czy po stronie pozwanej wystąpiło zachowanie, które naruszyło inne normy.

Powódka twierdzi, że wskutek przechowywania ruchomości w magazynie pozwanej spółki, utraciła ona cały dobytek. Uszło jednak uwadze powódki, że znaczna część ruchomości powódki została zajęta przez komornika sądowego w dniu 20 października 2003r. w sprawie IIKm (...) i zlicytowana w toku egzekucji w dniu 18 listopada 2003r. Okoliczności te potwierdza protokół zajęcia ruchomości z dnia 20 października 2003r. (k. 33-34 akt IIKm (...)) oraz protokół z licytacji z dnia 18 listopada 2003r. (k. 28 akt IIKm (...)). Pozwana spółka nie miała żadnego związku z powyższymi działaniami komornika. Nie ponosi żadnej odpowiedzialności za decyzję dotyczącą zajęcia ruchomości, a w dalszej kolejności za działania związane z licytacją tych ruchomości.

Co do pozostałych ruchomości złożonych do magazynu, to stwierdzić należy, iż uproszczeniem byłoby przyjęcie, iż zostały tam złożone wszystkie ruchomości, które powódka wymieniła w niniejszej sprawie (k. 13-14). Dowodem na poparcie powyższej tezy nie mogą stanowić zdjęcia (k. 17-19, k. 196-197, k. 222) i film (k. 142), przedłożone przez powódkę do akt sprawy. Powyższe dowody pozwalają na wniosek, że powódka rzeczywiście wyposażała lokal w elementy widoczne na zdjęciach i filmie, to jednak brak jest bezpośredniego dowodu na to, że wszystkie te ruchomości nadal znajdowały się w tym lokalu na dzień dokonania eksmisji, tj. na dzień 20 października 2003r. oraz, że wszystkie te ruchomości zostały przekazane do magazynu na ul. (...) w S..

Nie bez znaczenia dla niniejszej sprawy jest okoliczność, iż powódka oddała klucze do mieszkania w 1999r. A. K., ta następnie klucze przekazała mężowi powódki. Nadto, dostęp do mieszkania powódki miała jej siostra, z którą notabene powódka nie ma kontaktu od momentu wyjazdu do Izraela do chwili obecnej. Powódka nawet nie wie, gdzie siostra przebywa. Powódka twierdzi, że przekazywała siostrze pieniądze na zapłatę czynszu, jednak czynsz nie był opłacany. Okoliczności te wskazują, że przez pięć lat pobytu powódki zagranicą lokalem opiekowały się inne osoby. Pomimo polecenia powódki, lokal nie był opłacany oraz, pomimo działań komornika ukierunkowanych na eksmisję, osoby te nie poinformowały powódki o podjętych działaniach. Zdarzenia te rzucają cień na właściwą postawę osób trzecich, które miały opiekować się mieszkaniem powódki. W tej sytuacji nie do ustalenia jest dokładny stan wyposażenia lokalu położonego w S. przy ul. (...) na dzień 20 października 2003r.

Nie budzi natomiast wątpliwości, że do magazynu przy ul. (...) w S. zostały przekazane ruchomości opisane pod poz. od 1 od 19 spisu ruchomości z dnia 20 października 2003r. Choć zastrzeżenia budzi sposób opisu ruchomości oddanych do magazynu pod pozycją 18 i 19 określonych jako „worki z odzieżą i innymi drobnymi przedmiotami” w ilości 26 sztuk oraz jako „kartony z naczyniami i innymi drobnymi przedmiotami szklanymi” w ilości 8 sztuk. Trudno bowiem obecnie ustalić, co konkretnie znajdowało się w tych workach i kartonach. Jednakże obowiązek dokładnego opisu ruchomości

usuwanych z lokalu przy ul. (...) spoczywał na komorniku, nie zaś na pozwanej spółce. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie ponosi odpowiedzialności za sposób opisu ruchomości z pozycji 18 i 19.

O ile trudne jest na obecnym etapie ustalenie, co dokładnie znajdowało się w workach z poz. 18, czy kartonach z poz. 19, o tyle pozostałe pozycje ze spisu ruchomości z dnia 20 października 2003r. zostały dostatecznie określone. Skoro ruchomości powódki ze spisu z dnia 20 października 2003r. zostały złożone do magazynu przy ul. (...) w S., to winny się tam znajdować.

Tymczasem z przesłuchania powódki oraz z zeznań świadka, G. M., wynika, że w dniu kiedy powódka przyjechała po swe ruchomości, tj. dnia 30 kwietnia 2007r., miała ona poważny problem, by je zidentyfikować. Część z nich odnalazła w magazynie, w którym panował nieporządek. Ruchomości powódki wraz ze stertą innych rzeczy leżały w nieładzie. Okoliczność nieuporządkowania ruchomości powódki znajduje potwierdzenie w opinii biegłej sądowej, E. A., która załączyła do opinii zdjęcia z przeprowadzonych oględzin (k. 169-180). Załączona dokumentacja zdjęciową wskazuje, że ruchomości były składowane w nieładzie. Także opinia biegłego sądowego, K. Ł., wskazuje, że ruchomości powódki były nienależycie posortowane i poukładane, co skutkowało trudnościami z ich identyfikacją.

Stwierdzić jednak należy, iż niewłaściwe składowanie ruchomości, tj. w nieładzie i nieporządku, w nieogrzewanym magazynie, nie obciążają pozwanej spółki, gdyż brak po jej stronie obowiązku przechowywania ruchomości powódki w sposób zapewniający im warunki, jakie stawia się dozorczy, o czym była mowa wyżej. Uzasadnione jest jednak oczekiwanie, że złożone w dniu 20 października 2003r. ruchomości nadal się tam znajdują. Tymczasem z opinii biegłego sądowego, K. Ł. wynika wprost, że nie okazano mu do oględzin ruchomości z pozycji 2,3,4,7,13 - 17 ze spisu ruchomości z dnia 20 października 2003r.

Wnioskować zatem należy, iż brak jest w magazynie tych ruchomości, a są to: materac ze stelażem drewnianym, pralka automatyczna LUNA 385 A, lodówka POLAR 136 mała, szafa 2- drzwiowa koloru brązowego, grzejnik elektryczny koloru zielonego, gitara drewniana z pokrowcem, krzesło drewniane koloru jasnego, żyrandole ze szklanymi kloszami, kosz wiklinowy mały koloru brązowego i fotel z tapicerką koloru zielonego w pasy.

Jest to okoliczność, która obciąża pozwaną spółkę. Pozwana jest bowiem właścicielem magazynu, zatem winna dochować wszelkiej staranności, by przedmioty powódki, które tam złożono, zostały wydane jedynie osobie uprawnionej do ich odbioru. Wprawdzie zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zdjęć (k. 51-54) obrazuje, że ruchomości powódki były zabezpieczone w magazynie, który był zamknięty metalowymi drzwiami, kłódką i alarmem, to jednak nie zmienia to oczekiwań wobec pozwanej, że ruchomości powódki winny się tam nadal znajdować.

Pomimo powyższego uchybienia pozwanej spółki, brak jest jednak podstaw do uznania, że wywołało ono szkodę w majątku powódki. Ze spisu ruchomości z dnia 20 października 2003r. wynika bowiem, iż ruchomości w postaci materaca ze stelażem drewnianym, pralki automatycznej LUNA 385 A, lodówki POLAR 136 małej, szafy 2- drzwiowa koloru brązowego, grzejnika elektrycznego koloru zielonego, gitary drewniana z pokrowcem, krzesła drewnianego koloru jasnego, żyrandoli ze szklanymi kloszami, kosza wiklinowego małego koloru brązowego i fotela z tapicerką, to przedmioty bezwartościowe. Opis tych ruchomości wskazuje, że były one zużyte, zniszczone, brudne. Z resztą przyjęć należy, iż gdyby w dniu eksmisji przedmioty te przedstawiały wartość handlową, to komornik objąłby je zajęciem, celem pokrycia swych kosztów egzekucyjnych, tak jak uczynił to z pozostałymi ruchomościami przedstawiającymi jakąkolwiek wartość. Nadto, wnioskować można, że skoro wartość pozostałych ruchomości ze spisu ruchomości, wycenianych przez biegłego, K. Ł., została określona jako zerowa, to i te ruchomości miałyby obecnie wartość zerową. Za takim wnioskiem przemawia również fakt, że ruchomości z poz. 2,3,4,7,13 - 17 ze spisu ruchomości z dnia 20 października 2003r. stanowiły wyposażenie mieszkania z lat 1996-1998. Zasady doświadczenia życiowego pozwalają uznać, że wartość tego rodzaju wyposażenia byłaby obecnie znikoma.

Reasumując brak pozycji ze spisu ruchomości określonych w wyżej nie skutkuje odpowiedzialnością pozwanej wobec powódki, wobec wniosku, że już w dniu ich przekazania do magazynu przedstawiały one niewielką wartość, a upływ czasu skutkowałby utratą tej niewielkiej wartości.

Natomiast co do stanu ruchomości, które znajdują się obecnie w magazynie przy ul. (...) w S., to w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż pozwana nie ponosi odpowiedzialności za stan ruchomości, który istniał w dniu 20 października 2003r. Ze spisu ruchomości z k. 20 – 21 akt IIKm (...) wynika bowiem, że do magazynu zostały złożone ruchomości, które nosiły ślady uszkodzeń, zadrapań, zniszczeń. Nie do ustalenia jest, czy stan uszkodzeń wynikał z czynności egzekucyjnych, czy też istniał już w momencie przystąpienia przez komornika do czynności eksmisji. Okoliczności te jednak pozostają poza sferą zachowania pozwanej, albowiem to nie pozwana spółka dokonywała czynności usunięcia ruchomości z lokalu przy ul. (...). Brak jest natomiast podstaw do uznania, że to właśnie zachowanie pozwanej doprowadziło ruchomości powódki do zniszczenia, bądź zużycia. Ze spisu ruchomości wynika, że stan zużycia i zniszczenia istniał już na dzień 20 października 2003r.

Jednakże zasady doświadczenia życiowego wskazują, że niewłaściwe warunki przechowywania, takie jak wilgoć, przykry zapach, czy brud mogły mieć wpływ na stan ruchomości powódki takich jak, kołdry, materace, czy odzież powódki. Jednakże ze spisu ruchomości wynika, że również i te przedmioty nosiły cechy zniszczenia i zużycia. Zatem sposób ich przechowywania, choć nie do końca prawidłowy, nie miał decydującego znaczenia dla spadku ich wartości. Już bowiem w dniu eksmisji nie przedstawiały one wartości. Z opinii biegłego sądowego, K. Ł. wynika bowiem, że na dzień 20 października 2003r. wartość tych ruchomości wynosiła około 300 zł., na dzień 30 kwietnia 2007r., tj. na dzień przyjazdu powódki po rzeczy, stanowiły wartość 100 zł. Natomiast obecnie przedmioty te są bez wartości.

Okoliczności powyższe skutkują wnioskiem, że nawet gdyby przyjąć, że po stronie pozwanej nastąpiło niewłaściwe zachowanie w zakresie zapewnienia warunków do przechowywania ruchomości powódki, to i tak, brak byłoby podstaw do uwzględnienia powództwa wobec ustalenia, iż wartość złożonych ruchomości już w dniu ich złożenia była znikoma. Brak zatem po stronie powódki szkody. Z resztą wskazać należy, iż skoro strony nie łączył stosunek dozoru, czy przechowywania, to po stronie pozwanej brak było obowiązku zapewnienia należytych i właściwych warunków dla składowania ruchomości powódki.

Reasumując, wobec braku szkody po stronie powódki, sąd na podstawie art. 415 k.c., stosowanego a contrario, oddalił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 102 k.p.c. Okoliczności niniejszej sprawy, w tym przeprowadzenie eksmisji bez udziału powódki i przechowywanie przez wierzyciela ruchomości powódki w magazynie w sposób utrudniający ich identyfikację, skutkowało uznaniem przez powódkę, iż wytoczenie powództwa o naprawienie szkody w tej sytuacji jest zasadne i ma oparcie w przepisach prawa. Tymczasem prawna ocena zgłoszonego żądania nie przyniosła oczekiwanego przez powódkę rezultatu. Jednakże zasady słuszności przemawiają za tym, w takich okolicznościach nie obciążać powódki kosztami procesu należnymi pozwanej spółce.

Na oryginale właściwy podpis